

JUAN JORION

TINE NEYRINCK

STEFAN COCKAERT

Belgisch design. wat is dat eigenlijk?

IN GESPREK MET JUAN JORION,
STEFAN COCKAERT EN TINE NEYRINCK

Vraag in het buitenland waarvoor België gekend is en je krijgt als antwoord stevast bier, wafels, chocolade en friet. Tegenwoordig zal je hier en daar misschien ook de Rode Duivels horen vallen, kom je in Milaan, New York of Parijs dan bestaat de kans dat je ook de naam van een van de zes van Antwerpen hoort of van een andere afgestudeerde van de Antwerpse of Brusselse mode-academie. De kans dat iemand echter design als antwoord zal geven, is eerder beperkt. En toch wordt er in België behoorlijk wat bedacht, ontworpen en geproduceerd. Denk maar aan merken als Durlat, Extremis en Indera. We zijn er alleen vaak bescheiden over, zoals dat met zoveel dingen in België gaat.

"Belgisch design staat bekend als duurzaam", aldus Juan Jorion, de man die in 1963 het Belgische JORI uit de grond stampte en groot maakte. "We zijn gekend voor onze kwaliteit, de degelijkheid van de producten die we maken." Ook Stefaan Cockaert, zaakvoerder van de gelijknamige designzaak die 40 jaar geleden door zijn ouders werd opgestart, beaamt. Gevraagd om Belgisch design in enkele woorden te omschrijven, luidt zijn antwoord "comfortabel,

degelijk en zo nu en dan revolutionair, maar niet altijd". Tine Neyrinck die samen met haar moeder designzaak Casteelken uitbaat, omschrijft het als "bescheiden, technisch sterk, gebruiksvriendelijk, meestal goed doordacht en met veel aandacht voor de gebruikte materialen". Kwaliteiten die toch behoorlijk van tel zijn.

"Belgisch design is in mijn ogen niet te vergelijken met Italiaans design", vertrouwt Juan Jorion ons toe. "En daarmee bedoel ik niet dat het slechter is, maar het is wel anders. De Italianen hebben het verstand gehad, 20 jaar geleden, om samen naar de wereld toe te stappen. Het merendeel van de vakmannen en ambachtslui werkt in Italië in dezelfde regio en de Italianen hebben zich ook zeer bewust op de export gericht. Ze hebben hun kennis gebundeld, hun productie geïndustrialiseerd en zich samen naar de buitenwereld geprofileerd als dé maatstaf voor uitmuntend design. Dat is een hele slimme zet geweest als je het mij vraagt."

"Dat gezegd zijnde", vervolgt meneer Jorion, "zijn we wel ongeëvenaard als het op comfort aankomt. En we kiezen daar bij JORI ook bewust voor. Design is immers altijd subjectief; de één kan

mooi vinden wat de ander foeilelijk vindt. Comfort daarentegen is minder subjectief; je zit goed of niet. Het is belangrijk dat de meubels die wij maken ook mooi zijn om te zien, maar als er spanning ontstaat tussen het design en het comfort van een ontwerp, zal het comfort altijd doorwegen. Dat is ook de reden waarom Jori 50 jaar geleden aan de basis lag van de opkomst van de relax in Europa (een meubelstuk waar het merk nu nog altijd het best voor gekend is, nvdr). Paul Verhaert heeft toen een comfortabele, actieve, mobiele zetel gemaakt die wij nu de relax noemen, wat in feite een beetje een verkeerdelijk geassocieerde term is. De relax wordt ten onrechte beschouwd als een artikel voor de ouderen van dagen. Ik twijfel er niet aan dat die er graag in zitten, maar zet een relax in een huis waar een familie bijeenkomt en je zal merken dat het juist de kleine kinderen zijn die er als eerste in springen. Omdat hij alle kanten op kan draaien, rechtop kan of volledig plat; en vooral omdat hij heel lekker zit." Er wordt vaak gezegd dat de waarheid uit de kindermond komt. Misschien moeten we in dit geval ook maar op hun oordeel vertrouwen.

